

מסכת כלאים

פרק ב' משנה ה'

הינְחה שׁוֹדֵה זָרִיעָה קְנֻבּוֹס או לְוָה, לֹא יְהָא זָוַרְעַ וּבָא עַל גְּבִיכֶם, שְׁאַיְינְן עֲוֹשִׁין אֵלָא לְשִׁלְשָׁה שְׁנִים. פְּבוּאָה שְׁעַלְהָ בָּה סְפִיחִי אַסְטִיס, וְכֵנו מַקּוֹם הַגְּרָנוֹת שְׁעַלְוִי בָּהוּ מִינְיוֹן הַרְבָּה, וְכֵנו תְּלִקְטוֹן שְׁהַעֲלָה מִינְיוֹן אַמְתִּים, אֵין מַחְיִבֵּין אֹתוֹ לְנִכְשׁ. אִם נִכְשׁ או כְּפָח, אֹמְרִים לוֹ, עֲקֹר אֶת הַכֶּל חֹזֶץ מִפְּיוֹן אֶחָד: